

Derefter blev Sagen behandlet i forskjellige Møder af de anførte Embedsmænd og et foreløbigt Udkast ubearbejdet; men paa Grund af forskjellige Tvivl og Betænkkeligheder blev det besluttet at gennemgaae Sagen med en Forsamling bestaaende af 2 dygtige Bønder for hvert Sjøssel, hvilket ogsaa skete, hvorefter et Udkast til en Anordning om Haugebrug blev redigeret; forsynet med Motiver og indsendt til Rancelliet med en Skrivelse fra Amtmanden, Landfogden og Sorensskriveren af 22de August 1844.

Efterat der dernæst om Sagen var blevet brevvekslet mellem Rancelliet og Rentekammeret, som nu overtog Sagens videre Behandling, blev der i Overensstemmelse med Embedsmændenes i nysnævnte Skrivelse derom gjorte Indstilling foranstaltet trykt et Antal Exemplarer af ovennævnte Udkast med Motiver, hvilke derefter i September 1845 bleve tilfjældede Amtmanden over Færøerne for at uddeles til Landets forskjellige Bygder, til Embedsmænd o. Fl. med Opfordring til Indbyggerne om inden en vis Tidsfrist, som det overlodes Amtet at bestemme, at afgive de Bemærkninger, hvortil de maatte finde Anledning, hvorefter et Exemplar, vedføjet de Modifikationer, hvortil de af Landets Indbyggere meddelte Oplysninger og udtalte Ansøelser maatte give Anledning, skulde indsendes til Rentekammeret, ledsaget af Amtets egne Bemærkninger. Lovudkastet blev derefter omdeelt, og fra en stor Mængde af Beboerne indkom der Erklæringer over Udkastets forskjellige Paragrafer, der af Amtmanden i Marts 1853 indsendtes til Indenrigsministeriet.

Da Lagthinget i Mellemtiden var blevet indstiftet, blev efter Amtmandens Forslag det trykte Lovudkast tilligemed de af Indbyggerne afgivne Betænkninger over samme forelagt det i Aaret 1854 forsamlede Lagthing, og efterat det dernæst var blevet forhandlet og vedtaget af Thinget med en stor Deel Ændringer, indsendtes det atter samme Aar med Thingets Betænkning til Indenrigsministeriet.

Da der ikke var Tid til i Rigsdagssamlingen i Efteraaret 1854 at behandle denne særdeles vidtløftige Lov, blev det ved allerhøieste Resolution af 22de Februar 1855 bifaldet, at sammes Forelæggelse skulde udsættes til en føl-

gende ordentlig Rigsdag, og da den i samme Aar afholdte Rigsdagssession skulde være saa kort som muligt, og der i Mellemtiden vare indkomne mange andre mere paaatværende færøste Lovforslag, kunde Loven heller ikke forelægges i nysnævnte Rigsdagssamling. Men endnu ikke i den 1856 afholdte Rigsdagsamling blev Loven forelagt, hvorimod Ministeriet navnlig af Hensyn til den Indflydelse paa de færøste Landbosforhold, som de fra Lagthinget i dette Aar modtagne Lovforslag om Udstiftning af Fælleshauger og Udstykning af Tordegods paa Færøerne upaatværelig maatte medføre, ansaae det for rettest foreløbig at stille nærværende Sag i Bero, indtil Loven om Fælleshaugers Udstiftning var bleven vedtagen af Rigsdagen, og da at indhente Lagthingets Betænkning, om der ikke maatte være Anledning til at modificere Lovforslaget om Haugebrug derefter. Under 4de Marts 1857 udkom derefter Loven om Fælleshaugers Udstiftning paa Færøerne, og den 30te April f. A. tilfjældede man Amtmanden om i Overensstemmelse med det Anførte at forelægge Lovudkastet om Haugebrug paany for Lagthinget. Sagen blev saaledes atter forelagt Lagthinget i 1857, men efterat Udkastet var blevet gennemgaaet og prøvet af et Udvalg, besluttede Thinget, at Sagen skulde stilles i Bero til næste Aar. I 1858 og 1859 var Sagen ikke for, hvorimod den i 1860 blev behandlet, men ikke tilendebragt, og først i Samlingen 1861 har Lagthinget endelig vedtaget et nyt Udkast, der er høsttrykt nærværende Motiver som Bilag.

Det fremgaaer af det Foranstaaende, at den færøste Befolkning har havt rigelig Leilighed til at drøfte det heromhandlede Anliggende og til at høre sine Ansøelser med Hensyn til samme, deels umiddelbart, deels igjennem sine Repræsentation, Lagthinget. Sammenlignes nu det senest indkomne Udkast med det af Lagthinget i 1854 vedtagne, sees det, at Thinget i det Væsentlige ikke har forandret sin Ansøelse i de saaledes forløbne 7 Aar, idet Udkastet fra 1861, naar undtages den Indflydelse, som den mellemfaldende Lov af 4de Marts 1857 har havt, samt at Thinget i 1ste Afdeling Kap. 4 har optaget det af samme i Aaret 1855 vedtagne Udkast til en særlig Lov om Rossehold, i det Hele paa enkelte Punkter nær er overensstem-